

Publicerad 2014-03-15 12:07 av J-M

Röda, ur.

Orden faller
träffade till döds
av de ohyggligas följe
och dess frökorn bryter sig fram

och isär

ljuslågor
ur min skugga
i ditt obrutna följe

en bråddjups
oerhörda viskning -

gömd
inför en morgons rodnad

Men obrutenheten
i de störtades
ordens rötter

dras upp
ur rådjurets skugga
i dess skara

sömnen
där stjärnan har både
hjärtan och munnar
som ljudlöst

gräver

slutet
brinnande slagrutor

dessa i dig

även i mig

vida röda hjordar
ur dolda nattsläkten
i längtan genomborrade

av huggjärnen som stiger
ur skogarna -

Jord -
Tystnad

Liv -
Tecken

beslöjade
om sin rot

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren J-M med Poeter.se id #46931 innehar upphovsrätten